

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران- واحد پاریس

روز جهانی زن

روز تجدید پیمان برای رفع هرگونه تبعیض

سالروز جهانی روز زن، یادآور تظاهرات عظیم 30 سال پیش زنان ایران است که در مخالفت با حجاب اجباری، همچون رویداد مهمی در تاریخ مبارزات زنان ایران به ثبت خواهد رسید.

یک روز پیش از بزرگداشت روز جهانی زن، خمینی اعلام کرد «در وزارتخانه‌های اسلامی نباید زن‌ها لخت بیایند، زن‌ها بروند اما با حجاب باشند». فریاد هزاران تن از زنان آزادیخواه، خیابان‌های تهران را به لرزه درآورد. کارمندان زن، پرستاران، دختران مدارس تهران و زنان خانه‌دار با شرکت در یک حرکت خودانگیخته، در پاسخ به نخستین تهاجم اسلامگرایان قشری علیه حقوق زنان به پا خاستند و خمینی را واداشتند تا از زبان روحانی بانفوذ دیگری سخنان خود را پس گیرد. این جنبش خودانگیخته که نزدیک به یک هفته ادامه داشت، از سوی سازمان‌ها و احزاب سیاسی غیردینی و بسیاری از روشنفکران جامعه، به دلایل و بهانه‌های مختلف، تنها گذاشته شد.

جنبش زنان به عنوان یکی از نخستین قربانیان استبداد مذهبی، طی سی سال گذشته، پیوسته هدف تهاجم رژیم اسلامی بوده، و تبعیض علیه زنان و نفی حقوق آنان همواره یکی از مشخصه‌های اصلی این نظام دینی بوده است. اگر وضعیت زنان در هر جامعه، به درستی، شاخص وضعیت سیاسی- اجتماعی آن جامعه است، جایگاه زن ایرانی در عرصه قانونی و اجتماعی، آینه تمام‌نمای واپس ماندگی رژیم اسلامی و برملا کننده ذات تبعیض‌گر آنست.

با همه سختگیری‌ها و ستمگری‌های طاقت فرسا نسبت به زنان، فضای کشور ایران هیچگاه خالی از حضور و فریاد اعتراض زنان آزاده نبوده است. زنان آزادیخواه و برابرطلب، از زمان درخشش ستاره‌های آزادگی، چون قره‌العین‌ها، دولت‌آبادی‌ها، فروغ فرخزاده‌ها تا به امروز، هرگز از تلاش برای کسب حقوق خود باز نایستاده‌اند و جنبش زنان در ایران، با هم‌فرازی و نشیب‌ها، هموار سر بلند کرده و برپای ایستاده است. امروز میراث‌داران آن ستاره‌ها، در جنبش‌های زنان داخل و خارج کشور، با عزمی جزم، راهگشای آزادی و برابری زنان و طلایه دار صبح عدالت و دموکراسی در ایران‌اند.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک، به عنوان یکی از رهروان راه آزادی و دموکراسی در ایران، خود را یار و یاور این جنبش امیدبخش مبداند.

موج تازه سرکوب‌های سازمان یافته دستگاه قضائی و اطلاعاتی رژیم که از سه سال پیش در آستانه تجمع زنان در سالگرد 8 مارس آغاز شد همچنان در پی قربانیان تازه است. شمار زیادی از فعالان جنبش زنان تنها به جرم شرکت در آن تجمع هنوز در زندان‌های جمهوری اسلامی به سر می‌برند و دیگرانی بر اثر محدودیت‌ها و محرومیت‌های ناشی از احکام خودسرانه حبس‌های تعلیقی در بیم و هراس زندگی می‌کنند. ما همصدا با همه مدافعان حقوق بشر، برای آزادی کوشندگان جنبش زنان از زندان‌های ایران از هیچ کوششی نزد مراجع بین‌المللی فروگذار نخواهیم کرد.

سالروز جهانی 8 مارس، سالروز بزرگداشت روز زن، فرصت دیگری است برای تجدید پیمان ما با جنبش آزادی زنان در همه جای جهان، و پشتیبانی ما از خواست‌های جنبش زنان ایران و از جمله «کمپین يك ميليون امضا»، که با استناد به میثاق‌های بین‌المللی حقوق بشر، خواهان رفع کلیه اشکال تبعیض علیه زنان است.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران- واحد پاریس

18 اسفند 1387، 8 مارس 2009